

Երևան, 26 Սեպտեմբեր, 2022

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂԱՌՈՒ 3

ԱՌԱԽՈՏԵԱՆ ԱՊՈԹՔ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Տէր, ինքան շապ են զիս նեղողները,
ինքան շապ են ինձի դէմ ելլողները:
Շափերը ինձի համար կըսեն.
«Անկարելի է որ Ասպուած զինք փրկէ»:
Բայց դուն, ով Տէր, դուն ես պաշտպան վահանս,
Դուն ես փառքս, զլուխս բարձր պահողը:
Ամբողջ ձայնով Տիրոջ աղաղակեցի,
եւ իր սուրբ լեռնէն պապասիսն դուաւ ինձի:
Ես կը պառկիմ կը քնանամ,
վսպահ՝ որ զիշերն ամբողջ Տէրը զիս պիտի պահպանէ:
Ուսպի քնաւ չեմ վախնար բիւրաւոր այն մարդոցմէ,
որոնք ամէն կողմ զիս կը պաշարեն:
Ել, ով Տէր, փրկէ զիս, ով իմ Ասպուածս,
ապարակ մը դուր թշնամիներուս,
փշու ամբարիշվներուն ակռաները:
Փրկութիւնը Դուն կու փաս, Տէր,
թող օրինութիւնդ ժողովուրդիդ վրայ ըլլայ:

ՃԱՐԱԿԱՆ - ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասառպար Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարյու մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեղ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի դուռ է եւ ի զիշերի,
ի նսպիլ ի փան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՀ

ՍԱԴՄՈՍ 3

ՀՀ

Այս Սադմոսը կիյնայ ողբեր կամ օգնութեան կանքեր Սադմոսներու դասակարգումին պակ: Հալածանքի, չարութեան, զրպարփութեան դիմաց Ասպուծոյ ուղղուած աղօթքներ են: Այս Սադմոսին մեջ կայ բողոքի արփայայփութիւն, ինչպէս նաև խնդրանք ու պահափանք, որ Ասպուած շուկով հասնի օգնութեան:

Այս Սադմոսի վերնագրին կը գրնենք բացափրական մը, ուր կըսէ. «Սադմոս, Դաւիթի ժողովածուէն, երբ իր որդիին՝ Ամրիտողոմէն կը փախչէր» Բ Թագաւորաց 17 գլխ:

Ահա Դաւիթ կարփայայփուի, թէ ինչպէս իր զաւակը՝ Արիտողոմ իր հօրը դէմ կ'ելլէ, եւ իր հօր դէմ կը հրահրէ այն մարդիկը, որոնք ապենօր Դաւիթի կողմն էին: Եւ ահա այնպիսի ծանր պայմաններու մեջ է Դաւիթ, որ կարծէք ալ կարելի չէ ոչ մեկ օգնութիւն, նոյնիսկ զինք տեսնողները կամ իմացողները կարփայայփուին ըսելով. «Անկարելի է որ Ասպուած զինք փրկէ»: Յաճախ մենք ալ այնպիսի պարագաներու, վիճակներու կամ պայմաններու դակ կ'ըլլանք, ուր այլեւս ոչ միայն մարդկային, այլ՝ նոյնիսկ Ասպուծոյ կողմէ ալ լրուած վիճակի մագնուած: Ոչ թէ որովհենպէս Ասպուած չի կրնար, այլ՝ որովհենպէտե Ասպուած չուզեր օգնել: Նկապի առած Դաւիթի մեղքը, անոր կարփարած անօրէնութիւնը, որպէս հեփեւանք, անէծք Բ Թագ 16:7-8: «Հակառակ այս կացութեան, սակայն, Դաւիթ կ'անդրադառնայ անմիջապէս, ըսելով. «Բայց դուն, ով Տէր, դուն ես պաշտպան վահանս, դուն ես փառք, գուխս բարձր պահողը»: Այս արփայայփութիւնը խորքին մեջ դաւանութիւն է, հաւաքրի յայփարարութիւն: Ան ըսեր, պաշտպան վահան եղիր, այլ կը յայփարարէ, որ Դուն արդէն իսկ պաշտպան վահանս ես: Առաւել եւս, ան Տիրոջ մեջ կը գրնէ նաեւ իր փառքը: Շաբեր իրենց փառքը կը փնտուեն դարձեր դեղերու մեջ, ինչպէս հարսփութեան, գիրութեան, հոչակի, գեղեցկութեան, յաջողութեան, բայց Դաւիթի պարագային իր փառքը կը փնտու Տիրոջ մեջ: Ահա Դաւիթ այս վիճակը կարփայայփուի բարձրածայն: Չի նշանակեր որ ծածուկ կամ լրութեամբ եղած աղօթքները լսելի չեն, լսելին են անպայման, բայց նաեւ պարագաներ կան, ուր կարծէք մեր ծայնը աւելի լսելի դառնալու համար բարձր կ'աղաղակենք: Այս բարձր աղաղակին իբրեւ արդիւնք, Դաւիթ վարփահութեամբ կ'ըսէ. «Իր սուրբ լեռնէն պարասիան դուաւ ինծի»: Ոչ թէ պիփի դայ, այլ արդէն դուաւ: Երկրորդ, պարմական իմաստով Արիտողոմ արդէն Դաւիթին դուրս դրած էր Երուսաղէմէն, բայց Դաւիթ վարփահ է, որ վակաւին Ասպուած ինք է որ այնպիեւ ներկայութիւն է: Որքան ալ քաղաքը գրաւուած է:

Հեփաքքրքրական ու գեղեցիկ արփայայփութիւն մըն է երբ կ'ըսէ. «Ես կը պառկիմ կը քնանամ, վարփահ եմ՝ որ գիշերն ամրող Տէրը զիս կը պահպանէ»: Այսպեղ կայ երկու օրինութիւն: Առաջին օրինութիւնը, քնանալին է: Երբ նեղութեան, հալածանքի ու դժուարութեան պայմաններու մեջ է մարդը, վարփահարար դժուար թէ քնանայ, ընդհակառակ մրահոգ եւ մրագրադ: Երկրորդ օրինութիւնը, քնանալի յեպոյ ալ արթնալը, որովհենպէտե եթէ հալածանքի ենթարկուած է, կրնայ գիշերը քնացած պահուն սպաննուիլ, ուրեմն Տէրը զինք կը պահէ, ու մանաւանդ՝ առաւօպուն արեւը տեսնելու առիթը կու դայ: «Ուափի քնաւ չեմ վախնար բիւրաւոր այն մարդոցմէ, որոնք ամէն կողմէ զիս կը պաշարեն»: Նոյնը պիփի ըսէ Պողոս Առաքեալ. «Եթէ Ասպուած մեր կողքին է, ով կրնայ մեզի հակառակ ըլլալ» Հռոմ 8:31:

Հեփաքքրքրական եւ գեղեցիկ մեկ այլ արփայայփութիւն մը. «Ել, ով Տէր»: Արփայայփութիւն մը, որ կը գրնենք Թուոց 10:35, երբ Մովսէս ինք նոյն արփայայփութիւնը կ'ունենայ ըսելով. «Ել, ով Տէր, ու քու թշնամիներդ թող ցրուին ու քեզ ապողոները առջեւեղ փախչին»: Քիչ մը դարօրինակ, բայց իրականութիւն, երբ Դաւիթ ոչ միայն օգնութիւն կը խնդրէ, այլ նաեւ յայդանակ թշնամիներունդ վրայ: Արփայայփութեան եղանակ մըն է, ակռակները փշրուին: Դաւիթ նաեւ կու գայ խոսքուվանելու, թէ փրկութիւնը Տիրոջն է, ու Անիկա է որ կու դայ: Փրկութիւնը որեւէ մեկուն չի պարկանիր, որեւէ մեկը չունի: Ուրեմն, եթէ փրկութիւն կ'ուզենք մեր գործը Տիրոջ հետք է: Այս բոլոր խնդրանքը ոչ միայն անձնական, Դաւիթ իրեն համար, այլ նաեւ՝ ամրող ժողովուրդին: Որովհենպէտե ամբարիշքները եթէ անձին՝ թագաւորին դէմ են, նաեւ ժողովուրդին դէմ են: Ուրեմն, այս Սադմոսը կու գայ նաեւ մեզմէ իրաքանչիրին փոխանցելու, Դաւիթի օրինակով, թէ որքան ալ շափ են կամ շափ կրնան ըլլալ մեր թշնամիները, մեզ հալածողները, մեզ նեղողները, երբեք յուսահափինք, այլ ամբողջական վարփահութիւնը ունենանք որ Ասպուած ինք է մեր պաշտպան վահանն է, մեր գլուխը բարձր պահողը: Ուսփի քնաւ զվախնանք, նոյնիսկ եթէ մահուան շուքին ձորին մեջ ալ պարփինք, որովհենպէտե ինք մեզի հետք է: